Lietas Nr. C73295619
Lietvedības Nr.C-2956-19/46

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Tukumā 2019.gada 6.decembrī

Zemgales rajona tiesa
tiesnese K.Vanaga,
tiesas sēdes sekretāre T.Putāni,
piedaloties prasītājam /pers. A/, prasītāja tiesas sēdē pilnvarotajam pārstāvim /pers. B/,
atbildētājas pilnvarotajam pārstāvim /pers. C/ un Valsts zemes dienesta pārstāvim /pers. D/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret Tukuma novada domi par apgrūtinājuma atzīmes dzēšanu.

Aprakstošā daļa

Tukuma pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/ir reģistrēts nekustamais īpašums /adrese A/, kadastra numurs /numurs B/, kas sastāv no zemes gabala ar kadastra numuru /numurs B/, kura platība ir 1297 m^2, un veikala ēkas, kas atrodas uz zemes gabala (turpmāk tekstā nekustamais īpašums /adrese A/).

Atbilstoši ierakstam Tukuma pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/, no 2015.gada 4.augusta nekustamais īpašums /adrese A/ pieder /pers. A/, kurš īpašuma tiesības ieguva 2015.gada 28.jūlijā noslēdzot nekustamā īpašuma pirkuma līgumu.

Nekustamā īpašuma /adrese A/, zemesgrāmatas III daļās 1.iedaļas 2.1.punktā ir ierakstīts, ka zemes gabals apgrūtināts ar Tukuma pilsētas pašvaldībai piederošu asfaltētu laukumu.

2019.gada 14.februārī /pers. A/ (turpmāk tekstā prasītājs) cēla tiesā prasību pret Tukuma novada domi (turpmāk atbildētāja) norādot, ka nekustamā īpašuma /adrese A/, pirmreizējās īpašuma tiesības zemesgrāmatā tika nostiprinātas /pers. E/ un /pers. F/ pamatojoties uz Tukuma pilsētas Zemes komisijas 1997.gada 2.jūlija lēmumu Nr.41 (prot.Nr.7,1.#.). /pers. E/ un /pers. F/ īpašuma tiesības ieguva denacionalizācijas ceļā kā iepriekšējās īpašnieces /pers. G/, mirusi 1954.gadā, mantinieki. Prasības pieteikumā norādīts, ka /pers. F/ mira 1995.gadā un īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese A/, pamatojoties uz tiesas spriedumu ieguva /pers. F/ mantinieki – /pers. H/, /pers. I/, /pers. J/ un /pers. K/. Prasības pieteikumā norādīts, ka Tukuma pilsētas Zemes komisijas 1997.gada 2.jūlija lēmums Nr. 41 (prot.Nr.7,1.#.) ir administratīvais akts, kurš pēc prasītāja domām bija pretrunā ar judikatūru, jo nav pamatots un nevarēja tikt pieņemts tikai atsaucoties uz likumu. Prasītājs norāda, ka neprasa attiecīgā administratīvā akta atcelšanu un norāda, ka pēc būtības tas ir pareizs un viņš neapstrīd lēmumu, ar kuru atjaunotas īpašuma tiesības iepriekš minētajām personām. Vienlaicīgi prasītājs norāda, ka ar Tukuma pilsētas Zemes komisijas 1997.gada 2.jūlija lēmumu Nr.41 (prot.Nr.7,1.#.) noteiktais apgrūtinājums – zemes gabals apgrūtināts ar Tukuma pilsētas pašvaldībai piederošu asfaltētu laukumu – ir nepamatots un prettiesisks. Tukuma pilsētas Zemes komisijas 1997.gada 2.jūlija lēmumā Nr. 41 (prot.Nr.7,1.#.) nav norādīta argumentācija apgrūtinājuma noteikšanai, nav norādīts, cik liels zemes gabals ir apgrūtināts. Prasītājs uzskata, ka šāda rakstura apgrūtinājums nevar būt tiesisks pamatojoties vienīgi uz iepriekš norādīto lēmumu. Prasības pieteikumā iekļauta atsauce uz Satversmes 105.pantu, norādot, ka prasītājs rīkojas labā ticībā, neapstrīd pārējos apgrūtinājumus un apzinās, ka īpašumu ir iegādājies ar noteiktiem apgrūtinājumiem. Prasītājs par prettiesisku uzskata tikai apgrūtinājumu par Tukuma pilsētas pašvaldībai piederošu asfaltētu laukumu. Prasības pieteikumā iekļautas atsauces uz likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 4.panta trešo daļu, norādīts, kas ir zemes reformas mērķis. Norādīts uz likuma "Par pašvaldībām" 4.pantu. Prasības pieteikumā norādīts viedoklis, ka pieņemot Tukuma pilsētas Zemes komisijas 1997.gada 2.jūlija lēmumu Nr. 41 (prot.Nr.7,1.#.), atbildētāja pēc būtības ierobežoja īpašuma tiesību saņēmēja tiesības un līdz ar to arī prasītāju, nostiprinot īpašuma tiesības zemesgrāmatā ar visām nastām un apgrūtinājumiem, faktiski liedzot atgūt pēc iespējas lielāku zemes gabalu attiecīgajā īpašumā.

Pamatojoties uz Civillikuma 1635.panta pirmo daļu sākotnēji iesniegtajā prasības pieteikumā tiek lūgts atcelt ar Tukuma pilsētas Zemes komisijas 1997.gada 2.jūlija lēmumu Nr.41 (prot.Nr.7,1.#.) noteikto apgrūtinājumu zemesgabalam.

2019.gada 9.oktobrī prasītājs tiesā iesniedza prasības pieteikuma papildinājumus, kuros norāda, ka lietā nav iesniegti pierādījumi atbildētājas argumentam, ka Tukuma novada domei pieder asfaltēts laukums /adrese A/. Šāds asfaltēts laukums zemesgrāmatā nav reģistrēts. Norādīts, ka no Valsts zemes dienesta atzinuma izriet, ka asfaltētais laukums nav kadastrāli uzmērīts un kā inženierbūve nav reģistrēts Kadastra informācijas sistēmā. Prasītājs neapstrīd faktu, ka uz nekustamā īpašuma /adrese A/ zemes gabala atrodas prasītājam nepiederoša daudzdzīvokļu māja, kuras uzturēšanai ir piesaistīts funkcionāli nepieciešamais zemes gabals, kas daļēji atrodas uz prasītāja īpašuma. Prasītājs norāda, ka saņem attiecīgu zemes nomas maksu. Tomēr minētais nekādi neattaisno un nepamato atbildētājas vēlēšanos saglabāt savas īpašuma tiesības uz asfaltēto laukumu. Prasītājs uzskata, ka viņa nekustamā īpašuma /adrese A/ zemesgrāmatā ierakstītais apgrūtinājums – Tukuma pilsētas pašvaldībai piederošs asfaltēts laukums, neatbilst pastāvošajām likumdošanas normām. Prasības precizējumos prasītājs atsaucas uz Civillikuma 1082.pantu un 1130., 1131.pantu normām, norādot, ka apgrūtinājums nav reģistrēts nedz par labu kādam tiesību subjektam (īpašniekam) vai par labu kādam īpašumam (īpašums nepastāv). Norādot uz likuma "Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās" 19.pantu, prasītājs uzskata, ka īpašuma tiesības uz asfaltēto laukumu nevar būt reģistrētas un attiecīgi nevar pastāvēt apgrūtinājums saistībā ar šādu būvi. Prasītājs atsaucas uz 2012.gada 10.aprīļa Ministru kabineta noteikumu Nr.263 "Kadastra objekta reģistrācijas un kadastra datu aktualizācijas noteikumi (turpmāk tekstā Ministru kabineta noteikumi Nr.263) 112.4. punktu, 150.2.punktu un 156.punktu. Norādīts, ka atbildētāja labprātīgi neizsniedz dokumentu attiecīgā apgrūtinājuma dzēšanai. Prasības papildinājumos norādīts uz Civillikuma 4. un 5.pantu, Civilprocesa likuma 1. un 5.pantu un to, ka atbildētāja ar savu rīcību prettiesiski ierobežo prasītāja tiesības, vēloties saglabāt likuma prasībām neatbilstošu apgrūtinājumu. Prasītājs uzskata, ka tiesas spriedums būs par pamatu dzēst apgrūtinājumu atbilstoši Ministru kabineta noteikumu Nr.263, 152.2 un 156. punktam.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 74.pantu, prasītājs lūdz tiesu dzēst apgrūtinājumu – zems gabals apgrūtināts ar Tukuma pilsētas pašvaldībai piederošu asfaltētu laukumu, kas ierakstīts zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs A/, III daļas, 1.iedaļas 2.1.punktā un piedzīt no atbildētājas visus

tiesāšanās izdevumus.

2019.gada 29.martā tiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumi, kuros prasība netiek atzīta un norādīts, ka asfaltētais laukums ir izbūvēts vienlaicīgi ar daudzdzīvokļu māju /adrese B/, un šis laukums ir nepieciešams mājas funkcionālai uzturēšanai. No īpašuma /adrese A/, kopējās platības (0,1297 ha) lielākā daļa - 0,086 ha platībā ir daudzdzīvokļu mājas /adrese B/, uzturēšanai funkcionāli nepieciešamās piesaistītās zemes daļas, uz kuras atrodas asfaltētais laukums. Atbildētāja atsaucas uz likuma "Par zemes komisijām" 2.^{1}2.2 punktu, likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 13.panta pirmo daļu un norāda, ka konkrētais apgrūtinājums ir noteikts tiesiski. Atbildētāja paskaidrojumā norāda uz prasītāja kā zemes īpašnieka tiesībām saņemt zemes nomas maksu par to zemes daļu, uz kuras atrodas daudzdzīvokļu mājas /adrese B/, uzturēšanai funkcionāli nepieciešamās piesaistītās zemes daļa. Vienlaicīgi paskaidrojumā atbildētāja atsaucas uz Civillikuma 1063. un 1082.pantu, lūdzot prasību noraidīt.

2019.gada 21.oktobrī tiesā saņemti atbildētājas papildus paskaidrojumi, kuros atbildētāja papildināto prasību neatzīst un norāda, ka Tukuma pilsētas Domes 1994.gada 11.oktobra lēmumā Nr. 6 "Par zemes īpašumtiesību atzīšanu" (prot. Nr.8, 12.#) nav minēti apgrūtinājumi, jo šis ir lēmums par zemes īpašumtiesību atzīšanu. Apgrūtinājumi noteikti ar Tukuma pilsētas Zemes komisijas 1997.gada 2.jūlija lēmumu Nr.41 "Par zemes īpašumtiesībām" (prot. Nr.7, 1.#), kad tika atjaunotas zemes īpašumtiesības uz zemi natūrā /adrese A/, 1297 m^2 platībā. Vienlaicīgi atbildētāja norāda, ka daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā /adrese B/, kopumā ir 56 telpu grupas (53 dzīvojamās un trīs nedzīvojamās telpu grupas), no kurām pašvaldībai pieder tikai piecas dzīvojamās telpu grupas.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 89.panta pirmajai daļai, lietā ir pieaicināts Valsts zemes dienests atzinuma sniegšanai.

2019.gada 15.jūlijā tiesā saņemts Valsts Zemes dienesta atzinums, kurā norādīts, ka Zemes vienības ar kadastra apzīmējumu /numurs B/zemes robežu plāns izgatavots 1997.gada 1.septembrī, pamatojoties uz Tukuma pilsētas zemes komisijas 1997.gada 2.jūlija lēmumu Nr.41 (turpmāk – Lēmums). Saskaņā ar minēto lēmumu noteikti šādi apgrūtinājumi:

- zemes gabals izmantojams saskaņā ar pilsētas apbūves noteikumiem;
- zemes gabals apgrūtināts ar pašvaldībai piederošo daļu dzīvojamās mājas /adrese A/;
- zemes gabals apgrūtināts ar Tukuma pilsētas pašvaldībai piederošu asfaltētu laukumu;
- zemes gabals apgrūtināts ar elektrības kabeļlīniju, 20kW elektrības kabeļlīniju, ūdensvadu un kanalizāciju, kā arī sakaru kabeli.

Atzinumā norādīts, ka zemes robežu plānā apgrūtinājumi nav attēloti, platības tiem nav noteiktas.

Norādīts, ka nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā (turpmāk - Kadastra informācijas sistēmas) nekustamā īpašuma ar kadastra numuru /numurs B//adrese A/ pilsētā, sastāvā esošai zemes vienībai ar kadastra apzīmējumu /numurs B/reģistrēti šādi apgrūtinājumi: ekspluatācijas aizsargjoslas teritorija gar elektrisko tīklu kabeļu līniju; aizsargjoslas teritorija gar pazemes elektronisko sakaru tīklu līnijām un kabeļu kanalizāciju; zemes īpašniekam nepiederoša būve vai būves daļa; ekspluatācijas aizsargjoslas teritorija gar elektrisko tīklu kabeļu līniju; aizsargjoslas teritorija gar ūdensvadu; ekspluatācijas aizsargjoslas teritorija gar pašteces kanalizācijas vadu; zemes īpašniekam nepiederoša būve vai būves daļa.

Valsts zemes dienests savā atzinumā norāda, ka apgrūtinājums, zemes īpašniekam nepiederoša būve vai būves daļa – asfaltētais laukums – nav kadastrāli uzmērīts un kā inženierbūve nav reģistrēts Kadastra informācijas sistēmā.

Saskaņā ar Valsts vienotās datorizētās zemesgrāmatas tiešsaistes datiem nekustamajam īpašumam ar kadastra numuru /numurs B/ierakstīti šādi apgrūtinājumi:

- zemes gabals apgrūtināts ar pašvaldībai piederošu daļu dzīvojamās mājas /adrese A/;
- zemes gabals apgrūtināts ar Tukuma pilsētas pašvaldībai piederošu asfaltētu laukumu;
- zemes gabals apgrūtināts ar elektrības kabeļlīniju, 20 kV elektrības kabeļlīniju, ūdensvadu un kanalizāciju, un ar sakaru kabeli.

Savā atzinumā Valsts Zemes dienests norāda, ka atbilstoši Ministru kabineta noteikumu Nr.263, 2.punktam un 72.punktam nekustamā īpašuma īpašniekam ir tiesības ierosināt aktualizēt datus par zemes vienību un nekustamā īpašuma objekta apgrūtinājumiem, vēršoties pie zemes kadastrālā uzmērīšanā sertificētas personas jeb mērnieka. Vienlaicīgi norādīts arī uz Ministru kabineta noteikumu Nr.263, 112.1. un 112.2.apakšpunktiem un to, ka zemes vienībai ar kadastra apzīmējumu /numurs B/apgrūtinājums - "zemes gabals apgrūtināts ar Tukuma pilsētas pašvaldībai piederošu asfaltētu laukumu" noteikts tiesiski uz lēmuma pamata un tā dzēšana saskaņā ar Ministru kabineta noteikumu Nr.263 112.1.apakšpunktu un 112.2.apakšpunktu līdz šim nav ierosināta.

Tiesas sēdē prasītājs un viņa mutiski tiesas sēdē pilnvarotais pārstāvis /pers. B/ prasības pieteikumu un tā papildinājums uzturēja un paskaidroja, ka no 2016.gada starp prasītāju un Tukuma novada domi notika sarakste saistībā ar minēto apgrūtinājumu – asfaltēto laukumu. Pauda viedokli, ka asfaltētais laukums nepieder Tukuma novada pašvaldībai un kā apgrūtinājums tika ierakstīts laikā, kad zemes mantiniekam tika atjaunotas īpašuma tiesības. Paskaidroja, ka asfaltētais laukums ir inženiertehniska būve un uz šādu objektu īpašuma tiesības nav nostiprināmas. Atsaucās uz Ministru kabineta noteikumiem Nr.263. Noradīja, ka atbildētāja nepamatoti dzīvojamo māju /adrese A/ saista kopā ar asfaltēto laukumu. Norādīja, ka prasītājs par viņam piederošo zemes daļu, kas nepieciešama daudzdzīvokļu mājai /adrese B/, saņem nomas maksu. Zemes robežu plānā ir norādīta attiecīgās zemes daļas platība, bet asfaltēts laukums plānā nav atspoguļots. Sākotnēji, atbildot uz tiesas jautājumu, pārstāvis atzina, ka asfaltētais laukums ir pieskaitāms inženiertehniskai būvei un tas pastāv dabā, kopā ar piebraucamo ceļu pie daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas. Norādīja, ka dabā asfaltētajam laukumam nav noteiktas konkrētas robežas. Atkārtoti, atbildot uz tiesas jautājumu, norādīja, ka viss, kas ir saistīts ar zemi un nav reģistrēts kā citas personas īpašums pieder zemes īpašniekam un principā uz prasītājam piederošās zemes atrodas asfaltēts laukums, kurš kādreiz ir būvēts kā inženiertehniska būve tāpat kā piebraucamais ceļš. Norādīja, ka prasītājam piederošās zemes robežu plānā asfaltētais laukums nav iezīmēts, bet prasītājam ir skaidras tā robežas.

Tiesas sēdē atbildētājas pārstāvis prasību neatzina un paskaidroja, ka zemes reformas laikā tika atjaunotas īpašuma tiesības attiecīgā īpašuma mantiniekiem. Apgrūtinājumi, tajā skaitā arī apgrūtinājums par kuru pastāv strīds tika noteikts ar zemes komisijas lēmumu. Norādīja, ka prasītāja zemes gabalam ir arī citi apgrūtinājumi un neviens no viņiem nav atspoguļots zemes robežu plānā. Norādīja, ka ir iesniegts zemes robežu plāns, bet tas nav attiecīgo apgrūtinājumu plāns. Norādīja, ka apgrūtinājumu plāni nekad nav taisīti. Paskaidroja, ka asfaltētais laukums ir inženiertehniska būve, kas atbilstoši normatīvajiem aktiem nav ierakstāma zemesgrāmatā un tieši tāpēc tāda ieraksta par asfaltētā laukuma īpašuma tiesībām nav. Norādīja, ka asfaltētais laukums ir būvēts kopā ar daudzīvokļu māju un ir tās labiekārtošanas elements. Pārstāvis nespēja precīzi atbildēt vai inženiertehniskā būve asfaltēts laukums pieder atbildētājai.

Valsts Zemes dienesta pārstāvis tiesas sēdē uzturēja tiesai sniegto atzinumu un papildus norādīja, ka prasītājs, kurš īpašuma tiesības ir ieguvis no personām, kurām tika atjaunotas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu zemes reformas laikā, faktiski šobrīd vēlas grozīt lēmumu ar kuru īpašuma tiesības tika atjaunotas. Par inženiertehnisko būvi paskaidroja, ka to pamatojoties uz zemes komisijas lēmumu var reģistrēt kadastra reģistrā. Norādīja, ka inženiertehniska būve – asfaltēts laukums nav obligāti reģistrējams, bet to varēja izdarīt. Norādīja, ka diez vai daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieki, privatizācijas rezultātā ieguva īpašuma tiesības uz inženiertehnisku būves daļu un atbilstoši dokumentiem norādīja, ka asfaltētā laukuma īpašnieks ir atbildētāja. Paskaidroja, ka faktiski dabā inženiertehniska būve – asfaltēts laukums – pastāv un pēc iesniegtajiem dokumentiem ir secināms, ka tas pieder pašvaldībai.

Tiesa un procesa dalībnieki izbraukuma tiesas sēdē apskatīja nekustamo īpašumu /adrese A/ dabā, gan prasītājs, gan atbildētājas pārstāvis tiesai norādīja asfaltētā laukumu aptuvenās robežas.

Motīvu daļa

Pārbaudot lietas materiālus, uzklausot procesa dalībnieku paskaidrojumus un institūcijas atzinumu tiesas sēdē, apskatot nekustamo īpašumu dabā, tiesa atzīst, ka prasība ir noraidāma.

Starp pusēm nepastāv strīds par to, ka prasītāja nekustamā īpašuma /adrese A/ zemesgrāmatas III daļās 1.iedaļas 2.1.punktā ir ierakstītais apgrūtinājums – zemes gabals apgrūtināts ar Tukuma pilsētas pašvaldībai piederošu asfaltētu laukumu – zemesgrāmatā tika ierakstīts pamatojoties uz Tukuma pilsētas Zemes komisijas 1997.gada 2.jūlija lēmumu Nr.41 (prot.Nr.7,1.#.).

Prasītājs uzskata, ka viņa nekustamā īpašuma /adrese A/ zemesgrāmatā ierakstītais apgrūtinājums – Tukuma pilsētas pašvaldībai piederošs asfaltēts laukums – ir ierakstīts bez tiesiska pamata. Turklāt, kā secināms no prasītāja pārstāvja tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, prasītājs uzskata, ka asfaltētais laukums nepieder atbildētājai, bet pieder nekustamā īpašuma /adrese A/ zemes īpašniekam, proti prasītājam, jo kā citai personai nereģistrēts īpašums atrodas un ir saistīts ar prasītāja zemi.

Neskatoties uz minēto, prasījums par īpašuma tiesību atzīšanu uz asfaltēto laukumu lietā nav pieteikts. Prasītājs arī norāda, ka pēc būtības neapstrīd Tukuma pilsētas Zemes komisijas 1997.gada 2.jūlija lēmumu Nr.41 (prot.Nr.7,1.#.), ar kuru zemes reformas rezultātā īpašuma tiesības atjaunotas bijušās īpašnieces mantiniekiem.

Tiesa secina, ka starp pusēm nepastāv strīds par to, ka asfaltēts laukums ir inženiertehniska būve, kas pastāv dabā un atrodas uz prasītāja nekustamā īpašuma /adrese A/ zemes, blakus daudzdzīvokļu dzīvojamajai mājai /adrese B/. Par minēto tiesa pārliecinājās, apskatot nekustamo īpašumu /adrese A/ dabā, kad abi procesa dalībnieki tiesai norādīja uz asfaltētā laukuma aptuvenajām robežām.

No pušu paskaidrojumiem, tiesa secina, ka gan prasītāja, gan atbildētājas ieskatā asfaltētais laukums ir kvalificējams kā inženiertehniska būve, kurai nav veikta instrumentālā uzmērīšana, tā nav reģistrēta ne zemesgrāmatā, ne kadastra reģistrā un nav atspoguļota nekustamā īpašuma /adrese A/, zemes robežu plānā.

Civillikuma 1082.pants noteic, ka īpašuma lietošanas tiesības aprobežojumu noteic vai nu likums, vai tiesas lēmums, vai arī privāta griba ar testamentu vai līgumu, un šis aprobežojums var atliekties kā uz dažu lietu tiesību piešķiršanu citām personām, tā arī uz to, ka īpašniekam jāatturas no zināmām lietošanas tiesībām, vai arī jāpacieš, ka tās izlieto citi.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā apgrūtinājums – Tukuma pilsētas pašvaldībai piederošs asfaltēts laukums –, kas Civillikumā definēts kā īpašuma lietošanas tiesības aprobežojums, ir noteikts saskaņā ar likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 13.panta pirmo daļu, kas piešķīra tiesības pilsētas zemes komisijai zemes reformas gaitā noteikt zemes īpašuma izmantošanas aprobežojumus. Atbilstoši minētajai tiesību normai Tukuma pilsētas Zemes komisijas lēmuma 7.2.apakšpunktā norādīts, ka zemes gabals apgrūtināts ar Tukuma pilsētas pašvaldībai piederošu asfaltētu laukumu. Minētais aprobežojums pamatojoties uz minēto Zemes komisijas lēmumu līdz ar citiem inženierkomunikāciju aprobežojumiem, bija ierakstāms attiecīgā nekustamā īpašuma zemesgrāmatā saskaņā ar Zemesgrāmatu likuma 45.panta 7.punktu.

Zemesgrāmatu likuma 45.panta 7.punkts (*redakcijā, kas bija spēkā Zemes komisijas lēmuma pieņemšanas brīdī*) noteic, ka atzīmju veidā ieraksta ar īpašnieka piekrišanu - visu, ko varētu nostiprināt ierakstu veidā, līdz to šķēršļu novēršanai, kuru dēļ šāds nostiprinājums nav iespējams; šīs atzīmes ieraksta tajā daļā un iedaļā, kurā nāktu nostiprinājums ieraksta veidā. Līdz ar to secināms, ka aprobežojums – asfaltēts laukums – zemesgrāmatā ierakstīts kā nekustamā īpašuma /adrese A/ aprobežojuma atzīme, kuru iespējams aizstāt ar ierakstu pēc attiecīgo šķēršļu novēršanas.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka aprobežojuma atzīme – zemes gabals apgrūtināts ar Tukuma pilsētas pašvaldībai piederošu asfaltētu laukumu – prasītājam piederošā nekustamā īpašuma /adrese A/ zemesgrāmatā, ir ierakstīts likumīgi. Tiesa norāda, ka zemes komisijas viens no pienākumiem, zemes reformas laikā bija uzskaitīt visus aprobežojumus īpašumiem, uz kuriem tiek atjaunotas īpašuma tiesības un to ierakstīšana zemesgrāmatā atzīmes veidā varēja notikt tikai ar īpašnieku piekrišanu. Savukārt, atbilstoši minētajai likuma normai, pēc visu dokumentu sakārtošanas ierakstītās aprobežojumu atzīmes ir iespējams aizstāt ar ierakstu, vai konstatējot, ka attiecīgais aprobežojums dabā nepastāv, atzīmi dzēst.

Tiesai nav nekāda pamata uzskatīt, ka sākotnējie nekustamā īpašuma /adrese A/ īpašnieki /pers. E/ un /pers. F/ nebūtu piekrituši šajā lietā apstrīdētā aprobežojuma ierakstīšanai atzīmes veidā attiecīgā nekustamā īpašuma zemesgrāmatā.

Ņemot vērā, ka atbildētāja neatzīts prasītāja īpašuma tiesības uz inženiertehnisko būvi – asfaltēto laukumu – un šāds prasījums lietā nav pieteikts, izskatot šo prasību un ievērojot Civilprocesa likumā noteikto par izskatāmā prasījuma robežām, tiesa nevar konstatēt asfaltētā laukuma, kurš atrodas uz prasītāja nekustamā īpašuma /adrese A/ zemes, īpašnieku.

Tiesa atzīst, ka apstākļos, kad aprobežojums - asfaltēts laukums, joprojām nav instrumentāli uzmērīts un tam nav piešķirts kadastra numurs, pastāvot strīdam par asfaltētā laukuma īpašuma tiesībām, kā arī konstatējot, ka abas puses atzīst asfaltētā laukuma pastāvēšanu dabā, tiesai nav nekāda tiesiska pamata dzēst prasītāja nekustamā īpašuma /adrese A/ zemesgrāmatā ierakstīto aprobežojumu - zemes gabals apgrūtināts ar Tukuma pilsētas pašvaldībai piederošu asfaltētu laukumu. Tiesa konstatē, ka minētā aprobežojuma dzēšanai nav zuduši Zemesgrāmatu likuma 45.panta 7.punktā (*redakcijā, kas bija spēkā Zemes komisijas lēmuma pieņemšanas brīdī*) noteiktie aprobežojuma ierakstīšanas mērķi. Minētā aprobežojuma atzīmi nav iespējams aizstāt ar ierakstu zemesgrāmatā, tāpat tiesa izskatot šo lietu nav konstatējusi, ka aprobežojums – asfaltēts laukums – dabā nepastāvētu.

Minētais ir patstāvīgs pamats celtās prasības noraidīšanai.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 190., 193.pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/prasībā pret Tukuma novada domi par apgrūtinājuma atzīmes dzēšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā, no sprieduma pieejamības dienas 2019.gada 6.decembra, Zemgales apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese K.Vanaga